

عنوان مقاله:

تصویر متریکی زن ایرانی در شعر مشروطه

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 48 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

رضا صادقی شهپر - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.

خلاصه مقاله:

زن و حقوق فردی و اجتماعی او همزمان با نهضت مشروطه وارد مباحث ادبی شد و به یکی از مهم‌ترین موضوعات در شعر مشروطه تبدیل گشت. از این‌رو زن در مرکز مباحث قرار گرفت به طوری که در این عصر، کمتر شاعری را می‌توان دید که بیش و کم به موضوع آزادی و حقوق زنان نپرداخته باشد. برابری، آزادی، تعلیم و تربیت، حضور زن در اجتماع و پرهیز از تبعیض جنسیتی و نگاه جنسی و ابزاری به زن، از جمله مسایل مربوط به زنان است که در شعر شاعران عصر مشروطه بازتاب یافته است. ملک‌الشعرا بهار و نسیم شمال دیدگاه معتدل تر و سنتی تری به زن دارند و ایرج میرزا، لاهوتی، عشقی و عارف قزوینی تندروترند و حتی گاه با برخی مسایل نظیر حجاب مخالفت می‌کنند. این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی انجام شده و هدف آن بررسی اندیشه و دیدگاه شاعران عصر مشروطه درباره زن است و می‌خواهد به این پرسش پاسخ دهد که آیا آن اندیشه ای مترقی است یا واپس‌گرا؟ و با اندیشه‌های مطرح شده درباره زن در جنبش فمینیسم همسو هست یا خیر؟ نتایج نشان می‌دهد که شاعران عصر مشروطه اندیشه‌ای مثبت‌نگر و مترقی درباره زن دارند و آن با برخی اندیشه های فمینیستی درباره زنان مطابقت دارد.

کلمات کلیدی:

دوره مشروطه، شعر، زن، فمینیسم، شاعران دوره مشروطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269770>

